

Neen, we stoppen niet

 Geert Selleslach

 Redactiesecretaris

De trend zetten

In januari 1994 verscheen het eerste nummer van *Samenleving en politiek*. Hoofdredacteur Koen Raes verduidelijkte onze uitgangspunten: een kritisch tijdschrift ter verdediging van de solidaire samenleving, een tijdschrift dat vanuit sociaal-democratische hoek nadenkt over maatschappij en politiek. Het geloof in een democratische en humane samenleving werd vanaf dat eerste nummer onderbouwd door verschillende visies op democratie verwoord door Kris Deschouwer en Frank Naert. Later werd de discussie over democratie brandend actueel door allerlei nieuwe en oude standpunten over de organisatie van maatschappij en politiek, door de geslaagde invoering van volksraadplegingen en de commentaar daarop, door onze studienamiddag over 'de moeilijke democratie' van 21 november 1997.

Een beetje in de schaduw van die democratie-discussie lanceerde Mark Elchardus in dat eerste nummer zijn 'gekaapte deugden'. Het zou niet onopgemerkt voorbijgaan. Commentatoren gebruikten deze analyse van de nieuwe politieke breuklijnen en de zin van limieten te pas en te onpas om de dagelijkse SP-politiek te verklaren. Elchardus werd prompt gebombardeerd tot huysideoloog van de SP. Aandacht ging vooral naar de 'limieten', ook al omdat Elchardus provocatief uithaalde naar de permissieve mei '68-generatie. Oude, degelijke deugden zoals plichtsbesef en verantwoordelijkheid had links voor haar neus laten weggapen door rechts. Ook het feit dat klassenverschillen alles te maken hebben met het onderwijsniveau zat al in zijn eerste analyse over de breuklijnen. Het zou later nog meermaals terugkomen in de discussies over de duale maatschappij.

Dicht op de bal

Samenleving en politiek zat de laatste vijf jaar dikwijls erg dicht op de bal. Soms waren we zelfs te vroeg. Dat gebeurde met ons debat en de artikels over de niet-werking van het gerecht. In mei 1996 organiseerde we in Antwerpen een erg interessante discussie over het gerecht tussen rechter Freddy Evers, advocaat Bruno Schoenaerts en SP-parlementslid Renaat Landuyt. Er waren met moeite veertig geboeide luisteraars. Drie maanden later brak de hel los, was iedereen geschokt, en drong bij iedereen door dat er wat loos is met ons gerecht. En nog, in maart en juni '96 publiceerden we artikels over hoe je extreem-rechts best bestrijdt. In ons oktobernummer van dit jaar hadden Ed Van Thijn en Eva Brems het nog over de juridische mogelijkheden om extreem-rechts af te stoppen. Op 10 december stemde de Kamer van Volksvertegenwoordigers in met een wet die de dotatie aan extreemrechtse partijen aan banden kan leggen...

Samenleving en politiek heeft ook discussies gelanceerd. Het *Sienjaal* werd op 21 januari 1995 op één van onze bijeenkomsten in Gent voor het eerst publiek voorgesteld. Een zieke Maurits Coppieters bracht een gedreven uiteenzetting, Norbert De Batselier, Marc Van Peel en Jos Geysels gaven opbouwende en vernietigende kritiek. Nadien zakte de discussie over frontvorming en politieke herverkaveling weg in het moeras van de dagjespolitiek.

Samenleving en politiek had dikwijls de vinger aan de pols. We publiceerden artikels over uiteenlopende onderwerpen: van gezondheidszorg, over media, arbeid, het 'poldermodel', tot globalisering. Neem trouwens ook even de tijd om in dit nummer de interessante artikels te lezen over de organisatie van onze arbeid en over

Belgische en Zwitserse taaltoestanden.

We gaan door

Maar genoeg op de borst geklopt. In vijf jaar tijd is *Samenleving en politiek* ook in een razend snel tempo 'verouderd'. Niet de inhoud of de uitgangspunten, maar de strakke, grijze lay-out, die eerst een voordeel was, gaf ons snel een oubollig, wat saai imago, van een blad "waar niet mee te lachen valt". We hebben steeds getracht artikels te publiceren die verder gaan dan het vluchtige persoverzicht. We willen ons positioneren tussen de wetenschappelijke tijdschriften en de sterk aan volume en kwaliteit gewonnen bijlagen van de kranten. En dat lijkt te lukken. Een opinie kan in *Samenleving en politiek* nog altijd net iets uitgebreider geargumenteerd worden dan in een krant; een artikel kan in *Samenleving en politiek* heel wat vlotter dan zware, academische bijdragen in wetenschappelijke tijdschriften. Dat voor een dergelijk 'genre' plaats is, bewijzen de vele bijdragen die we toegestuurd krijgen. Dat er behoefte aan is, bewijzen de positieve reacties van de abonnees. Dat die plaats

elke maand bevochten moet worden, is een publiek geheim. Tijdschriften als *Samenleving en politiek* zijn geen kaskrakers. Ze worden snel als te 'moeilijk' beschouwd. Maar eigenlijk is *Samenleving en politiek* in zekere zin uniek, omdat het zowat de enige plaats is waar wetenschappers en politiek personeel op een systematische en grondige manier met elkaar de discussie aangaan over de maatschappij waarin we leven.

Maar alles kan beter. Het saaie, grijze imago werpen we vanaf januari 1999 af in een nieuwe lay-out. Sober en met kleur. De uitgangspunten blijven. We kiezen resoluut voor de 'tekst' en het argument. Kortom, voor inhoud. Geen vrees dus: *Samenleving en politiek* stopt er niet mee. In tegendeel, we maken orize artikels in 1999 leesbaarder en aantrekkelijker. Met een vernieuwde redactie en een vernieuwd uitzicht zullen we ook in de toekomst af en toe proberen de trend te zetten en kritische analyses publiceren over onze samenleving. Omdat we ervan overtuigd zijn dat woord en argument nog steeds van belang zijn.